

בעזהש"ת

גליון
**דרך
אמונה**

פנינים יקרים על פרשת השבוע
מלוקט משיחותיו של
הרה"צ רבי
מאיר איתמר רוזנבוים
שליט"א

וישלח

גליון תס"ו

לשמיעת השיעורים בכל שבוע
על הטלפון נא להתקשר
למערכת 'דרך אמונה'

בארה"ב 718.298.3717 ולדקיש¹

בארץ ישראל (מספר טעל. חדש) 079.704.0017 ולדקיש¹

בענגלאנד (מספר טעל. חדש) 03.33015.0717 ולדקיש¹

מכון 'דרך אמונה'

הרוצה לקבל את הגליון בכל שבוע באימייל

נא לשלוח אימייל לאדרעסס 3875060@gmail.com

ולכתוב שם המבקש ואימייל אדרעסס שלו. ואי"ה נوسیפו לרשימת המקבלים

להארות והערות יכולים להתקשר לאחד ממספרי הטעלפון של מערכת דרך אמונה הנ"ל

ולהשאיר הודעה על מספר 9 ובלי"נ נתקשר בחזרה אי"ה

וישלה

שלח מידת הדין לעשו * שלח לו מלאכים שלא פרחו לעילא * שלח לו מלאכים
ממש להחזירו בתשובה * יעקב רצה למצוא חן רק בעיני ה' * המחשבה מועדת
להתקלקל יותר מהדיבור * כוונת הטובה הוא בשביל טובתם * האמין שהכל לטובתו
* בכח האמונה נעשה הכל לטובה * הטובות ירדפו אחרי עד ששיגוני * המאמין
בה' זוכה לגן עדן ועוה"ב אף אם אינו ראוי * לבחור בעצמו את החסדים * יצר
הרע שולט על האדם ע"י שקר וחנופה * נצחון יצה"ר בהשכמת הבוקר * שרו של
עשו אינו יכול לסבול את עמוד התורה * נלחם עם יעקב לבטל כה התורה * המעביר
פניה זרה בשעת התפילה זוכה להארה *

יומא דנשמתא: הרה"ק רבי ברוך ממעזיבוז זי"ע - י"ח כסליו תקע"ב

של נעליך * תורה יבקשו מפייה * באכסניא עם הרה"ק מבארדיטשוב * השיג
התורה כנתינתן בסיני * שערי ענוה * געגועים לה' * לימוד שער ספר הזוהר *
בהיכלא דרשב"י * מזמור לתודה * שכחת התורה ע"י המלאך * נתת שמחה בליבי
* עקבתא דמשיחא * שערי גן עדן

יומא דנשמתא: הרה"ק המגיד ממעזריטש זי"ע - י"ט כסלו

התקרבותו להבעש"ט הק' זי"ע * צדיק הדור * חשיבות השניה של המגיד בעולמות
העליונים * עומק דברי תורתו * נתעלף כשנגע בבגדו של הבעש"ט

וישלה יעקב מלאכים לפניו אל עשו אחיו וגו' (לב, ד).

שלח מידת הדין לעשו

זמן שאינו רק ב'כח' דהיינו
במחשבה, עדיין יכולים בנקל
להמתיקו, משא"כ כשיוצא בפועל
המעשה, אין הדבר קל להמתיקו,
דאז צריך לתת להסמטרא אחרא
מקום אחר שתשלוט בו. ובזה
ביאר הטעם שיעקב שלח מנחה

**בספר שפתי צדיקים (להרה"ק ר' פנחס
מדינאוויץ זי"ע תלמידו של הרה"ק
מאפמא זי"ע) כתב בשם הרה"ק ר'
לייב שרה'ם זי"ע, כי הדבר ידוע,
דכאשר מתעורר מידת הדין, כל**

שלח לו מלאכים ממשי להחזירו
בתשובה

בספה"ק זרע שמשון מהרה"ק
רבי שמשון חיים בן

רבי נחמן מיכאל נחמני זי"ע (אות)
(א) מבאר הטעם שיעקב אבינו שלח
לו מלאכים ממש ולא שלוחים בני
אדם, שהטעם בזה הוא, כדי
להחזירו בתשובה מרשעותו,
וכדאיתא במדרש (בראשית רבה עה,
יא) 'וישלח יעקב מלאכים', למה
שלח יעקב אצלו שלוחים?! אלא
כך אמר: אשלח לו שלוחים אולי
יחזור בתשובה! ועל כן שלח יעקב
אבינו לעשו מלאכים ממש, לפי
שכוחם גדול יותר להחזירו
בתשובה מכוחו של בשר ודם.
וזהו שכתב רש"י על הפסוק (להלן
לב, ה) 'ויצר לו' אם יהרוג הוא את
אחרים, שהיה מוצר שמא יהרג
עשו בלי לזכות לתשובה, דאז לא
יזכה לחיי העולם הבא.

וזהו שפתח הכתוב 'וישלח יעקב
מלאכים' שביקש להחזירו
בתשובה ולהצילו מעונשה של
גיהנם, 'אל עשו' אפילו שהיה

לעשו אחיו, מפני שראה יעקב
שמדת הדין מתוחה בפועל ממש,
על כן הוצרך ליתן מקום למידת
הדין שתוכל לחול בו, ולכן שלחם
לעשו, שיחול מידת הדין בו.

ורמזו יש לדבר, כמו שכתב בזרע
קודש, ו'ישלח יעקב
מלאכים לפניו, ראשי תיבות
בגימטריא אלהי"ם, שהוא שם
מידת הדין, דהיינו שיעקב הטיל
על עשיו את הדינים.

שלח לו מלאכים שלא פרחו לעילא

בספר תולדות אדם להרה"ק ר'
יהושע מאוסטראווא זי"ע

(בן הרה"ק ר' שלמה לייב מלענמשנע זי"ע)
פירש אומרו 'מלאכים לפניו', על
פי הנודע שמכל מצוה שאדם
עושה נברא מלאך בשמים. וגם
נודע שכל מצוה שלא נעשית
בדחילו ורחימו לא פרכת לעילא,
וזהו מלאכים 'לפניו', דכשראה
יעקב אבינו שיש מלאכים
שעומדים 'לפניו' ולא פרחו לעילא,
שלח המלאכים הללו לעשו, כי
מלאכים כאלו שייכים אליו.

פושע ומזיד, ודינו ככל המינים
שמורידים ואינם מעלין, שמצוה
להורגם וקל וחומר שאסור
להצילם מן המיתה (עי' עבודה זרה כו,
ב), ומכל מקום ביקש להצילו,
'אחיו' לפי שהיה אחיו ונולד
מיצחק אביו, ועל כן השתדל
להחזירו בתשובה.

וַיֵּצֵאוּ אֹתָם וּגְו' כֹּה תֹאמְרוּן לְאֹדְנֵי לְעֵשׂוֹ כֹּה אָמַר עֲבָדְךָ
יַעֲקֹב עִם לִבָּן גִּרְתִּי וְאַחֵר עַד עֵתָה (לב, ה).

'ואחר עד עתה', 'עתה' רומז
לתשובה כי אין "עתה" אלא
תשובה. ובכה הרבה, וחוסף
לאמר, 'ויהי לי שור' היינו חסידים
צדיקים הצופים ברוח הקדש,
מלשון (במדבר כד, יז) 'אשורנו ולא
עתה', 'וחמור' חסידים תלמידי
חכמים העוסקים בתורה כשור
לעול וכחמור למשא, כמו שאמרו
חז"ל (עבודה זרה ה, ב) על הפסוק
(בראשית מט, יד) 'יששכר חמור גרם',
לעולם ישים עצמם על דברי תורה
כשור לעול וכחמור למשא, 'צאן'
היינו חסידים ענוים כצאן, קרים
מלעשות עבירה, 'ועבד ושפחה'
גבאים, ועשירים הקרויים בלשון
ההמון 'שיינע מענטשן' המרבים
בצדקה ומעשים טובים, 'ואשלחה'

יעקב רצה למצוא תן דק בעיני ה'

בספר אריה שאג כתב, שפעם
אחת בסעודה שלישית
בפרשת וישלה, אצל הרה"ק
מצאנו זי"ע, המתינו הקהל בדממה
לשמוע דברי קודש היוצאים מפי
קודש קדשים, והרה"ק שהה
והתעכב לערך כחצי שעה, ואז
פתח בקול צעקה עם בכיות
גדולות ועמוקות, ואמר, 'כה אמר
עבדך יעקב', מי שלמד בנערותו
ורוצה עוד לילך עם אמת, כמדתו
של יעקב, דכתיב ביה (מכה ז, ב)
'תתן אמת ליעקב', דהיינו תורה
ואמת.

'עם לבן גרתי', היינו גרתי יחד
עם צדיקים שהיו לבנים
ונקיים מכל חטא ועון, ואעפ"כ

והנני משלח את כולם מעל פני, לאדוני' לאדון הכל, 'למצוא חן ואיני חפץ בהם, בכדי 'להגיד בעיניך'.

וַיֹּאמֶר אִם יָבוֹא עֲשׂוֹ אֶל הַמַּחֲנֶה הָאֶחָת וְגו' וְהָיָה
הַמַּחֲנֶה הַנִּשְׁאָר לְפָלִיטָה (לֵב, ט).

להכשיל את האדם בשניהם, וזהו שאמר 'אם יבוא עשו אל המחנה האחת והכהו' דהיינו שיצר הרע שהוא שרו של עשו מכשיל את האדם במחשבה ח"ו, 'והיה המחנה הנשאר לפליטה' היינו הדיבור, כי המחשבה מועדת להתקלקל יותר מהדיבור.

המחשבה מועדת להתקלקל יותר מהדיבור

בספר תורת שמעון להרה"ק רבי שמעון מיערסלוב זי"ע מביא בשם הרה"ק מלובלין זי"ע, שיש שתי מחנות בתוך גופו של האדם, דהיינו 'המחשבה והמעשה', ויצר הרע משתדל

וְאֵתָה אִמְרָתָּ הַיָּטִב אֵיטִיב עִמָּךְ וְשִׁמְתִּי אֶת זֶרְעֶךָ כְּחוֹל
הַיָּם וְגו' (לֵב, י).

כוונתו הוא בשביל טובה, מפני שרוצה להטיב להם, שיהיה לבני ישראל תמיד אך טוב וחסד, אך הטובה שבא על האומות הוא על דרך (דברים י, י) 'ומשלם לשונאיו אל פניו להאבידו', ונמצא דעצם הטובה אינה טובה להם, משא"כ בישראל עמו שכוונת הטובה הוא

כוונת הטובה הוא בשביל טובתם

בקדושת לוי הקשה על כפל לשון 'היטב איטיב', ומסביר, דהנה הבורא משפיע שפע לעמו ישראל, וגם משפיע שפע על האומות. אבל החילוק ביניהם הוא, הטובות שנותן לעמו ישראל, עיקר

שהתורה מרמזת להאדם, 'ואתה אמרת היטב', היינו שתאמר כל דעביד רחמנא לטב עביד, 'איטיב עמך', אזי יהיה באמת הכל טוב.

בשביל הטובה. וזהו 'היטב איטיב עמך', שאצל בני ישראל כוונת הטובה היא בשביל הטובה עצמה.

האמין שהכל לטובתו

בספר דברי ישראל, מבאר מה שאמר בכפילא 'היטב איטיב', על פי אמרם ז"ל (ברכות ס, ב) לעולם יהא אדם רגיל לומר 'כל דעביד רחמנא לטב עביד', וזהו הפירוש 'ואתה אמרת היטב', כלומר שיעקב אבינו אמר, רבונו של עולם, אחרי כל התלאה שעבר עלי, אם 'אתה אמרת היטב' היינו שאתה אומר שכך הוא טוב, אזי 'איטיב עמך' גם אני אומר כדברך שכך טוב, וכל דעביד רחמנא לטב עביד.

בכח האמונה נעשה הכל לטובה

באופן אחר פירש הדברי ישראל, על פ' דאיתא בספרים הק'

(מאור עינים ריש פרשת וארא, עבודת ישראל ליקומים אנה"ק הב') דכשאדם מאמין באמת ואומר 'כל דעביד רחמנא לטב', נעשה באמת הכל טוב, וזהו

הטובות ירדפו אחרי עד שישיגוני

מתאמרא משמיה דהבעש"ט הקדוש זי"ע (מובא בספר בעש"ט בפרשתן אות ג) לבאר הפסוק (תהלים כג, ו) 'אך טוב וחסד ירדפוני כל ימי חיי' וגו', כי לפעמים האדם אינו יודע טובתו, כ' מי זה האיש אשר יחכם להבין אופני טובתו, ואפילו כאשר הטובה רודפת אחריו בחמלת ה' עליו, שרוצה להופיעו עליו אור ישע והצלחה, הוא פונה עורף ולא פנים, ובורח ממה שהיה טובתו באמת, כי אין אתו ידיעה כלל שאם יעשה זה ירוויח ויצליח, על כן ביקש דוד ברוח קדשו עבור כלל ישראל, 'אך טוב וחסד' שאתה רוצה לעשות עמי, ואין בי דעת לקבלם ולהביאם אלי, ואולי הנני עוד בורח מפניהם, על כן אני מבקש מאתך שהם ירדפו

גן עדן ועולם הבא, אע"פ שאינו ראוי לכך מצד מעשיו, ואמר הרבי ר' אלימלך: שמאוד הניחו את דעתו דברים אלו.

אחרי, בלי שיהיה לי אפשרות לברוח מפניהם עד שאקבלם, ואביא ברכה לתוך ביתי, וזהו 'ירדפוני' שהם ירדפו אחרי עד שישיונוני.

לבחור בעצמו את החסדים

בספר שרפי קודש מביא בשם הרה"ק האמרי חיים מוויזניץ זי"ע שהרה"ק הרבי ר' ברוך ממעזבון זי"ע אמר על הפסוק (תהלים פה, ח) הראנו ה' חסדך, 'רבנו של עולם ווייז מיר דיינע חסדים, איך וייל מיר אליין אויס קלויבן וועלכע חסדים איך וייל האביב' (הראה נא לי את חסדך, הנני מבקש לבחור אותם בעצמי). והיינו כדברי צדיקים שיש חסדים נגלים ויש חסדים נסתרים, ובקשתו מה' שיראה לו החסדים, למען יבחר לו החסדים הנגלים עין בעין.

והצדיקים פירשו בזה מה שאנו מבקשים בברכת המזון, מכל טוב לעולם "אל יחסרנו", שאפילו שאנו מאמינים שהכל הם רחמים וחסדים, מכל

המאמין בה' זוכה לגן עדן ועוה"ב אף אם אינו ראוי

בספר בינת ישראל (לחנוכה) מביא בשם הרה"ק רבי חיים מאיר יחיאל ממאגלניצא זי"ע, שפעם אחת בא הרה"ק הרבי ר' זושא זי"ע לבית אחיו הרה"ק הרבי ר' אלימלך זי"ע וראהו כשהוא עסוק כולו בחשבון נפש נפלא מאוד, ושאלהו: מהו החשבון הגדול כל כך?! והשיב לו: שכפי חשבוננו עולה שגן עדן בטח לא יהיה לו, וכמדומה לו שגם עולם הבא לא יהיה לו! ענה הרבי ר' זושא: כתיב (בראשית טו, י) 'והאמין בה' ויחשבה לו צדקה', שמי שמאמין בה' חושב הקב"ה לעשות עמו צדקה, ואיזה צדקה עושה הקב"ה עם האדם?! הצדקה היא, דבזכות האמונה מנחילו הקב"ה

מקום אנו מבקשים שיעשה לנו רק כאלו טובות ונפלאות הנראים
בגלוי לעיני כל העולם שהם טובות.

וַיִּוְתֶר יַעֲקֹב וְגו' וַיֵּאבֶק אִישׁ עִמּוֹ עַד עֲלֹת הַשָּׁחַר (לב, כה).

נצחון יצה"ר בהשכמת הבוקר

יצר הרע שולט על האדם ע"י שקר
וחנופה

גם יש לרמוז בפסוק זה, על דרך
שאמרו תלמידי הבעש"ט
הקדוש זי"ע שהדרך לכבוש את
היצר הרע הוא בהשכמה בבוקר,
וזה מרמוז בפסוק (בראשית כב, ג)
'וישכם אברהם בבוקר ויחבוש את
חמורו', שעל ידי השכמה בבוקר
אפשר לחבוש ולבטל את
החומריות, ולנצח את יצר הרע.
וזהו הרמז באומרו 'ויאבק איש
עמו' היינו מלחמת יצר הרע, 'עד
עלות השחר', עד אימתי יכול
היצר הרע ללחום עם האדם?
עד שמתחיל לקום בהשכמה
בעלות השחר, דאז בנקל מנצח
את יצרו הרע!.

בדגל מחנה אפרים פירש, כי
נודע שיש לאדם ב' יצרים,
יצר טוב ויצר הרע, והם שתי
מחשבות, ומזה נמשך שאף לרשע
גמור נופל לפעמים הרהור
תשובה, רק שיצר הרע גובר עליו.
אך אצל רוב ישראל שהם נשמות
קדושות, אין ליצר הרע שליטה
עליהם, עד שמכניס בלב האדם
שקרנות וחנופה, מחמת שצריך
לשקר או לחנוף לבני אדם מחמת
פרנסה. והנה שח"ר ראשי תיבות
ש'קר ח'נופה ר'ע, שעל ידי השקר
והחנופה מגדיל את הרע ומקטין
את הטוב. וזהו 'ויאבק איש עמו'
היינו היצר הרע, 'עד עלות
השחר' היינו עד שמעלה המדות
של ראשי תיבות שח"ר דהיינו
שקר וחנופה, ואז יכול לשלוט בו
ח"ו.

שדו של עשו אינו יכול לסבול את
עמוד התורה

הרה"ק החפץ חיים זי"ע דרש
פעם אחת באסיפה

נמשכת המלחמה כנגד התורה
לומדיה ומחזיקיה.

נלחם עם יעקב לבטל כה התורה

כיוצא בזה אמר תלמידו הגאון
רבי אלחנן וואסערמאן
זצוק"ל בדברי רש"י 'ויאבק איש'
שהוא שרו של עשו, וקשה כנ"ל
מדוע לא נלחם הס"מ עם אברהם
ויצחק, והמתין מללחום עד
יעקב?! כי כידוע אברהם היה
עמוד החסד, יצחק עמוד העבודה,
ועקב היה עמוד התורה יושב
אהלים, ובהיות כי התורה היא
הכלי זיין של מלחמת עם ישראל
כנגד היצר הרע, כדאיתא בגמרא
(קידושין ל, ב) שאמר הקב"ה בראתי
יצר הרע בראתי לו תורה תבלין,
לכן לא איכפת לו ליצר הרע
שיתעסקו בכל מיני דברים טובים,
ואפילו בחסד ובעבודה, ובלבד
שיצליח לבטל אותם מלימוד
התורה שהוא כלי זיין הגדול
ביותר כנגדו, ולכן נאבק דוקא עם
יעקב.

לטובת החזקת התורה לשיבות
הקדושות, ופתח ואמר: בתורה
הקדושה מסופר, שהמלאך שרו
של עשו, נאבק עם יעקב אבינו
שהוא היה אחרון האבות,
ולכאורה ראוי להתבונן, בשביל
מה המתין המלאך כל כך הרבה,
ולא נאבק עם אברהם או עם
יצחק?! אבל הענין הוא, כי ידוע
שאברהם אבינו הוא עמוד החסד,
ועמוד העבודה זה יצחק שפשט
את צווארו לשחיטה בהר המוריה,
ועמוד התורה זה יעקב, כדכתיב
(מכה כ, ז) 'תתן אמת ליעקב',
'ויעקב איש תם יושב אהלים'
(בראשית כה, כו), דהיינו באהלה של
תורה.

והנה שרו של עשו, היה יכול
לסבול את ה'חסד' של
אברהם אבינו, וגם את ה'עבודה'
של יצחק אבינו, אבל כיון
שהדבר הגיע לתורתו של יעקב
אבינו, החליט לצאת למלחמה,
ומאז ועד היום הזה, עדיין

וַיִּזְרַח לוֹ הַשֶּׁמֶשׁ כַּאֲשֶׁר עָבַר אֶת פְּנוּאֵל וְהוּא צִלַּע וַגּו' (לב, לב).

עיי"ז נותנים לו מן השמים הארה
נפלאה. וזהו שאמר הכתוב 'ויזרח
לו השמש' היינו שזוכה להארה
מן השמים, כאשר 'עבר את
פנואל' דהיינו 'פניה מן א-ל', שעל
ידי שהעביר הפניה ממחשבתו, על
ידי זה 'ויזרח לו השמש' שזוכה
שמאיר עליו הארה גדולה מן
השמים.

המעביר פניה זדה בשעת התפילה
זוכה להארה

בספר אמרי אהרן להרה"ק ר'
אהרן ראטה זי"ע (בעל שומרי
אמונים) כתב, דאיתא בנועם אלימלך
דאם בא להאדם איזה פניה ח"ו
בשעת התפלה, והוא עוקר זאת
מלבו, וחוזר להתדבק בעבודת
התפילה, וכוונתו בלתי לה' לברו,

יומא דנשמתא

הרה"ק ר' ברוך ב"ד יחיאל מיכל זי"ע ממעזיבז'
י"ה כסלו תקע"ב

מלהטת סביבם, נקרע אז מנעלו
של אחד מן החבריא, ולא היה
לו אפשרות להמשיך בריקודין
קדישין ולשמוח בשמחה של מצוה
זו, ונצטער ע"כ מאד, ואמרה אליו
הצדיקת אדל בתו של הבעש"ט
זי"ע, שאם יבטיח לה שתלד
באותו שנה בן זכר, אזי תתן לו
מנעלים טובים, ואכן הבטיח לה,
ואז נתנה לה מנעלים, ונולד לה

של נעליך

הרה"ק רבי ברוך ממעזיבז' זי"ע
היה נכדו חביבו של
הבעש"ט הקדוש זי"ע, נולד להוריו
על ידי מעשה שהיה, פעם אחת
בשמחת תורה, בעת שהיו
החבריא קדישא תלמידי הבעש"ט
שמחים ורוקדים במחול של
צדיקים, והשכינה היתה ממש

וגופא דעובדא הכי הוי, כי פעם נסע הרה"ק בחורף בדרך, ונצטבר שם בדרך הרבה טיט והרבה שלג, עד שלא יכלו להמשיך בנסיעה, והוכרחו ללון בכפר הסמוך, ובעל האכסניא נתן להרה"ק חדר מיוחד, אבל התנה עמו הרה"ק שלא יכניס עוד אנשים בחדרו אף תמורת כל מחיר, והבטיח לו.

כעבור שני ימים עבר שם הרה"ק מבארדיטשוב זי"ע, ורצה גם ללון שם, אבל בעל האכסניא אמר לו שאינו יכול להכניסו בשום אופן על פי פקודתו של הרה"ק, ואמר לו הרה"ק מבארדיטשוב שייכנס אצלו ויאמר לו: כי בהיות שאינו יכול להמשיך לנסוע בקור חזק כזה, לכן מבקש ממנו שיזאיל להכניסו! וענה הרה"ק ממעזיבז' להבעל אכסניא: שאם יבטיח הרה"ק מבארדיטשוב שלא יעשה עתה עבודתו בקודש כהרגלו על ידי ריקוד והתלהבות גוראות ובקולות חזקים, אזי יסכים להכניסו, והבטיח לו הרה"ק מבארדיטשוב שישקוט ויניח ולא

בשנה ההיא - שנת תקי"ג - שתי בנים תאומים, האחים הק' הרבי ר' ברוך, והרה"ק בעל דגל מחנה אפרים זי"ע.

תורה יבקשו מפיהו

מסופר כי לא רצה בנערותו ללמוד אצל המלמד, והיה בורח מן החדר, וכששאלו זקינו הבעש"ט הק' על כך, ענה לו: מה אתה סבור כי אינני יודע שאתה לומד עם אחיה השילוני?! וא"כ גם אני רוצה ללמוד תורה ממנו!

באכסניא עם הרה"ק מבארדיטשוב

בספר דברי אמונה להרה"ק מתולדות אהרן זי"ע (פ' נשא שנת תשל"ג) מביא מה שסיפר לו הרה"צ רבי יואל אשכנזי זצ"ל מטבריא, כי בטבריא התגורר חסיד ותיק הרה"צ ר' נפתלי חנה' לעם זצ"ל, שהיה נכד הרבי ר' ברוך, והיה לו הקאפטען של זקינו הק', ועל הקאפטן היו כתמים של שומן (פעמקיי"ט).

אמת, ובדברו עמו נתפעל הגאון הנ"ל מגאונותו, ושאל אותו: אם יש עוד גדולים כמותו בחו"ל?! וענה לו: שנמצא בחו"ל נכדו של הבעש"ט הק' זי"ע, ר' ברוך ממעזיבז' שיודע כל התורה כולה כנתינתן מסיני.

שערי ענוה

מסופר שפעם אחת הגיע חסיד אחד להיכלו של הרה"ק, וכיון שלא הכיר את הרה"ק היה שרוי בפחד ויראה גדולה, כיון שלא הכין עדיין את עצמו כראוי ליכנס אליו, ולכך נכנס להבית המדרש, ועל פניו היה ניכר כי שרוי בדאגה ופחד, והרה"ק היה באותו זמן בביהמ"ד, וניגש אליו ושאלו: יהודי, אמור לי למה אתה כל כך בצער? ענה לו: כי רציתי ליכנס אל הרבי, אבל שמעתי שהוא קפדן גדול, ולכן פוחד אני שבעת שיראה אותי יקפיד עלי מאוד!

ענה לו הרה"ק: מכיר אני את הרבי, והוא מקפיד רק על בעל גאוה ורעבאלאך, אבל על

ירעיש כ"כ, ואכן התפלל תפלת מעריב באופן זה.

בעת שישבו לסעודה בירך הרה"ק מבארדיטשוב על נטילת ידים והמוציא בשקט, אבל באמצע הסעודה כשנכנס בעל האכסניא ושאלו: אם הוא אוהב קצת פעפע"ר (פלפלן) להכניסו בתוך ה"ו"ך (המרק), אז קפץ הרה"ק מברדיטשוב ממקומו, ושאל: פעפע"ר האב איך ליב?! דע בורא כל עולמים האב איך ליב! (פלפל אני אוהב?? את הבורא כל עולמים אני אוהב) ונהפך הקערה עם ה"ו"ך על הקאפטן של הרה"ק ממעזיבז', ואז נכתמה הבגד, וענה ע"ז הרה"ק ממעזיבז' ואמר: איך האב געוויסט ער וועט זיך נישט קענען איינהאלטען!!! (ידעתי גם ידעתי כי לא יוכל להתאפק).

השיג התורה כנתינתן בסיני

בספר אוצר ישראל מסופר, פעם ביקר הרה"ק ר' יעקב שמשון משפיטיווקא זי"ע בארצות המערב, וביקר אצל הגאון הספרדי רבי יצחק בכר זצ"ל בעל לדוד

גענועים לה'

מסופר על איש מכובד שנכנס
לבקר אצל הרבי ר' ברוך
ממעזיבוו' זי"ע, וצוה הרבי ר' ברוך
להגבאי: היות ועומד שם שני
כסאות, שיכנים עוד כסא, ושאל
האורח: על מה הוא מתכוין?!
אמר הרה"ק: שיש שני 'בענקלאך',
'דער אייבערשטער בענקט צו א
איד, און א איד דארף בענקען
צום אייבערשטין, ביי אייך זעה
איך נאר איין בענקל, דער
אייבערשטער בענקט צו אייך, און
איר צום אייבערשטין נישט, האב
איך גיהייסן ברענגע נאר איין
בענקל' ('כסא' בלשון אידיש 'בענקל', 'בענק'
פירושו 'מתגעגע', יש שני גענועים, השי"ת
מתגעגע ליהודי, ויהודי צריך להתגעגע לה',
ואצלכם אני רואה רק שה' מתגעגע לכם, לכן
צויתי להביא עוד בענקל).

לימוד שער ספר הזוהר

כשהתחיל הרבי ר' ברוך למוד
בספר זוהר הקדוש,
התחיל ללמוד מהדף של שער
הספר, שכתוב שם 'זה ספר הזוהר

חסידים אינו מקפיד וכו', ושם ידיו
על זרועו של החסיד, וטייל עמו
בשיחה ביחד בביהכ"נ הלך ושוב,
עד שהגיע זמן התפלה.

ובעת שהתחילו להתפלל, ראה
החסיד ההוא, שמי
שדיבר וטייל עמו היה הרה"ק
בעצמו, ונפל עליו אימה גדולה
מאד על שהסתובב עמו שלא
בדרך ארץ, ולכן נכנס אחרי
התפלה אל הקודש פנימה,
וביקש ממנו שימחול לו על
שטייל עמו כך, נענה לו הרה"ק:
אני מוכן למחול לך, אבל בתנאי
אחד שתצא עמי עכשיו
להסתובב שוב באותו אופן כמו
לפני התפילה...

פעם התבטא בענוותנותו: 'ווען
איך קוק אויף די וועלט
געפעלט מיר קיינער נישט!
אבער ווען איך קוק אויף מיר
אליין געפעלט מיר שוין די
גאנצע וועלט!' (כשאי מסתכל על כל
העולם, אף אחד לא מוצא הן בעיני, אבל כשאי
מסתכל לתוך עצמי, אז כבר גם כל העולם
מוצאים הן בעיני).

להתכרכם מרוב בושה, אז עמד
הרשב"י מכסאו והלך אליו לקצה
השולחן, והכה על כתפיו בדרך
חיבה, ואמר: ברוכ'ל מחמדי, לא
עליך נתכוונתי, כי אתה אדם
השלם!

מזמור לתודה

בספר בוצינא דנהורא מסופר,
פעם אחת בליל שב"ק,
בעת שאמר 'רבון העולמים',
וכשהגיע להתיבות על כל החסד
אשר עשית עמדי 'ואשר אתה
עתיד לעשות עמי' שתק מעט,
ושאל לעצמו: מה הכוונה של
אתה 'עתיד' לעשות עמי, וכי למה
צריך עכשיו להודות על החסד
העתיד, דכשיבוא החסד אז אודה
על זה? ותיכף השיב: אולי
תעשה עמדי חסד, ולא אהיה אז
בבחינה זו להודות לך כראוי, "אך
וועל נישט זיין דערביי", ולכך אני
צריך להודות לך כבר מעכשיו,
ופתח בבכיה רבה.

הרה"ק ר' משה מסאווראן זי"ע
עמד אז בקרן זוית, שאל
אותו: הלא שאלתכם ותשובתכם

אשר חיבר רשב"י, וכך פתח
ואמר: 'זה הספר', זה 'הספיר' דאם
איז א דימאנט (זהו מרגלית), 'הזוהר'
דאם ער לייכט אין אלע עולמות
(שמאיר בכל העולמות), 'אשר חיבר'
וואס איז מחבר אידישע הערצער
לאביהם שבשמים (שמחבר לבבות
ישראל לאביהם שבשמים), 'תנא' לערנט
אונז אז ס'איז דא א באשעפער
אויף דער וועלט (שמלמד אותנו שיש
בורא בעולם) מיהו זהו רבי שמעון בר
יוחאי זי"ע.

בהיכלא דרשב"י

פעם אחת ישב בסעודת ט"ו
בשבט, והיה בדיחא דעתיה
מאד, וסיפר: שחלם שישבו מסובין
כמה וכמה צדיקים, מהם שהיו
עדיין בחיים, ומהם שהיו כבר
בעולם האמת, ובראש השולחן
ישב רבי שמעון בר יוחאי, והוא
עצמו עמד בקצה השולחן מול
הרשב"י, והרשב"י אמר להם דברי
כיבושין ומוסר, ואמר לפניהם
בזה"ל: וכי כך עובדים לא-ל גדול
ונורא כאשר אתם עובדים אותו?!
ומרוב הפחד התחילו פניו

הרה"ק שהוא שרוי במרירות (ובלשון בני אדם 'מיט אן אראפ געלאזטע נאז' - עם האף למטה), הדליק ר' הערשעלע נר והחל מחפש, כששאלו רבו: מה הנך מחפש?! השיב ר' הערשעלע: שהוא מחפש את האף של הרבי, שחק הרבי ר' ברוכ'ל, ואח"כ התבטא: 'ער האט מיר אויפגעהויבן דעם מוח' (הוא הנביה לי את המוחין).

בספר מזקנים אתבונן מביא בשם הרה"ק הרמ"ח מסלאנים זי"ע, שר' הערשעלע אוסטרופולער התחיל להתמכר לשתיית ה"ש משום מעשה שהיה. הוא היה משמשו של הרבי ר' ברוכ'ל, ולעיתים היה משמחו בדברי חידודין ושנינות כידוע, פעם אחת בקשו שיאמר איזה דבר חידוד.

פתח ואמר: שפעם אחת פגש את הבעל דבר, וראהו עצוב וזעוף מאד, שאלו: מדוע נפלו פניו, והשיב לי: וכי איך לא אהיה עצוב שאני צריך לשהות במחיצתם של כל 'א גימיינע מענטשן' (אנשים ריקים ופוחזים) בבתי

שפיר היה, וא"כ מדוע בכיתם?! ענה לו הרה"ק: בכיתי, כי מדוע לא אהיה אז בבחינה הראוי, ולא אהיה 'דערביי', ועל זה בכיתי.

שכחת התורה ע"י המלאך

בזמנו היה למדן אחד שהיה בקי בש"ס ופוסקים ובכל ספרי קבלה וכו', והיה לועג ומתגרה בכל הצדיקים, פעם פגע בר' ברוכ'ל, ונתן לו ר' ברוכ'ל מכה על האף, ומני אז שכח כל תלמודו. ואמר ר' ברוכ'ל: הרי אמרו חז"ל (גדה ל, ב) בעת שאדם במעי אמו יודע כל התורה כולה, וכשיוצא בא מלאך וסוטריו באפיו ושוכח הכל, וזה המלאך הוא מלאך של שכחה, ולאיש הנ"ל שכח לסטור על אפו, ולכן ידע כל התורה שלמד אז.

נתת שמחה בליבי

בספר שרפי קודש מובא בשם הרה"ק בעל אמרי חיים מוויזניץ זי"ע, על ר' הערשעלע אוסטרופולער זצ"ל שהיה משמחו תדיר, פעם כשניכר היה על

מזיגה והמיאטראות וכו', ולא נוח לו להיות אצל אנשים כאלו.

בשנה הבאה פגשתי אותו שוב, וראיתי שהוא שמח וטוב לב, ולשאלתי לשמחה מה זו עושה?! אמר לי: שהולך לו טוב בעסקיו, ולאחרונה הוא נמצא כבר גם אצל 'א שיינע אידן' (אנשים מכובדים), שהצליח למצוא מסילות ללבם של האדמורי"ם ואינו צריך כבר לישב במקומות המטונפים.

שחק רבי ברוכ'ל ואמר: 'מיינסט דאך אודאי נישט מיר' (בוודאי אינך מתכוון אלי). והשיב לו, כבר סיפרתי זאת להרבה שיינע אידן, וגם הם אמרו 'אז א ודאי מיינט מען נישט זיי'... (שבודאי אין מתכוונים אליהם).

כשישמע רבי ברוכ'ל את דבריו הקפיד עליו, ונתן לו מעט יי"ש, באומרו: אמרת טוב ומגיע לך 'א טרונק בראנפן' (לשתות יי"ש), ומאז התחיל לשתות לשכרה.

וסיים הרמ"ח, ששמע ב' נוסחאות בענין פטירתו של ר'

הערשל'ע, ולפי נוסח אחד נסתלק לבית עולמו זמן קצר לאחר הסיפור הנ"ל. ופעם אחת היה רבי ברוכ'ל אצל קברו, צוה שיעשו גומא אצל קברו וישפכו לתוכו מעט יי"ש, באומרו שיהיה גם שם בשמחה...

הרבי ר' ברוך אמר לו פעם: אפילו ממלאך דומה גם כן תפטר ע"י שתגיד לו 'גלייך ווערטל'... (דבר צחות), אמר לו הערשל'ע: ואולי יתנו לי מלאך חדש... א"ל הרבי ר' ברוכ'ל: האסט שוין קאליע געמאכט... (קלקלת בדיבורך).

עקבתא דמשיתא

על ביאת הגואל התבטא פעם הרבה"ק: 'עם וועט זיין קליינע מלחמה' לעך, קליינע מלחמה' לעך, דערנאך וועט זיין א גרויסע מלחמה, און משיח וועט קומען' (יהיו מלחמות קטנות, מלחמות קטנות, ואח"כ יבוא משיח).

שערי גן עדן

לפני הסתלקותו אמר: לאחר שתעלה נשמתו למרומים,

בודאי לא יתנו לו ליכנס לגן עדן, ואז יתיישב מאחורי הדלת של הגן עדן, ויאמר פרקי תהלים, ואז יבוא דוד המלך ויתפלא מ' הוא זה שאומר תהלים באופן יפה כ"כ, ומיד יפתח לו הדלת ויכניסו לגן עדן.

יומא דנשמתא

הרה"ק רבי דוב בער ב"ר אברהם זי"ע המגיד ממצודיטש
י"ט כסלו תקל"ג

התקרבותו להבעש"ט הק' זי"ע

טרם התקרבותו להבעש"ט הק' זי"ע התגורר בעיר טולטשין, והיה תקופה שהיה מתענה שבעה או שמונה שבועות ברציפות משבת לשבת.

הרה"ק ר' מענדל'י מבאר זי"ע התגורר בשכנותו, והיה שומע את לימודו של המגיד, והתפעל מאוד מלימודו, שר' מענדל'י היה אז כבר אדם גדול ובעל רוח הקודש, והרגיש בקולו את גודל מעלת לימודו, ונכנס לביתו של המגיד, וראה אותו שוכב חולה, אמר לו: האינך יודע שישנו הבעל שם טוב בעולם, הרי הוא יכול לרפא אותך?! השיב לו המגיד שהוא בוטח בהשי"ת,

הצמקו בני ביתו של המגיד בשמעם זאת, ומענו: היתכן שלא תיסע אל הבעש"ט הידוע כמחולל רפואות וישועות?! קם המגיד ונסע אל הבעש"ט!

בבואו, אמר להבעש"ט שהוא זקוק לרפואה! השיבו הבעש"ט: להחמור אין מצוות! לא הבין המגיד מה רצה הבעש"ט לומר לו בזה, ויצא החוצה, כשיצא, ראה אברך אחד ליד הפתח אמר לו המגיד: עשה עמי טובה ואמור להבעש"ט: מפני מה אינו מקיים את המצוה "ואהבתם את הגר", וכי הכתוב ציוונו דוקא על 'גר'?! והלא צריך לקרב כל אדם! פחד האברך לומר להבעש"ט כדברים הללו, אולם

ושאל: נכון שאני צדיק הדור?!
התלמידים תמהו מאוד לשמוע
שאלתו ושתקו, שלא ידעו מה
צריכים להשיב לו.

כשראה המגיד שהתלמידים אינם
עונים לשאלתו, שב

לחדרו. כעבור זמן קצר יצא שוב,
ואמר להם: הפסדתם! והסביר את
דבריו: הפצתני בשמי מרומים
להחיש את הגאולה השלימה,
ושאלו אותי: מאיזו סיבה יש
להיענות לבקשתך?! השבתי: הנני
צדיק הדור, וחז"ל אמרו (מועד קטן
טז, ב) צדיק גזור והקב"ה מקיים!
שאלו שוב: ומי מעיד כך שהנך
צדיק הדור?! השבתי: החבראי
שלי המה מעידים בי! ואמנם כך
עשיתי, יצאתי ושאלתי. אולם אף
אחד מכם לא השיב על שאלתי,
ובכך נמנע הגאולה.

ככל זאת התאזר אומץ, נכנס
ואמר במהירות: יש בחוץ יהודי
ששואל מדוע לא קיימו בו את
הפסוק "ואהבתם את הגר"? ומיד
נס על נפשו מרוב גודל פחדו
מהבעש"ט הק'.

כששמע זאת הבעש"ט, אסף מגין
של אנשים ויצא לפיים
את המגיד, והורה לו הבעש"ט
לומר תהלים במשך שבועיים, בכל
יום לומר כמה פרקי תהלים, ביקש
המגיד מהבעש"ט ברכה לרפואה,
והבעש"ט השיבו: פעלתי למענך
רפואה על ידי דיבור, אולם אם
רצונך ברפואה על ידי עשייה, הנני
שולח לקנות תרופה עבורך!
כעבור זמן מה, הוטב מצבו של
המגיד, והבעש"ט נתן לו מעות
למען יבריא את עצמו כראוי ויוכל
להתחזק.

צדיק הדור

חשיבות הסינה של המגיד בעולמות
העליונים

עוד מובא שם, שסיפר הרה"ק
מרוזין זי"ע, שפעם בערב
שבת ישב הרה"ק ר' אהרן הגדול
מקארלין זי"ע בהיכלו של זקני

בספר שרפי קודש מובא שסיפר
הרה"ק האמרי חיים
מויזניץ זי"ע, שפעם אחת יצא
המגיד ממעזריטש לפתע מחדרו
הק', ופנה אל תלמידיו שנכחו שם,

לשמוע דברים אלו דיינו! וחזרו לעירם.

לפני שנסעו, שכרו עגלה, והתנו עם העגלון שהוא ינהל את עגלתו לאט, והם ילכו אחריו ברגליהם, וכשירצו לנוח יעלו על העגלה. וכך יצאו לדרכם בחצות היום, והלכו ברגלם ודיברו ביניהם בנחת אודות ביאור דברי המגיד, וכך נמשך דיבורם כל היום וכל הלילה עד לאשמורת הבוקר, ולא הרגישו בנעשה מסביבם.

באמצע פנה אליהם העגלון, ואמר: פושעי ישראל, 'מנחה' לא התפללתם, וגם לא 'מעריב', גם 'תפילין' אינכם רוצים להניח?! מיד נתעוררו מדביקותם ועיונם בדברי המגיד, ועמדו אז בביאור הדיבור החמישי מדברי המגיד, ולולי שהיה מעוררם בעל העגלה היו יכולים לילך כהנה וכהנה בהמשך ביאור דיבורי המגיד.

נתעלף כשנגע בבגדו של הבעש"ט

פעם אחת במוצאי שבת ישבו החסידים בבית מדרשו של

המגיד ממעזריטש זי"ע, ואמר שיר השירים. באמצע הגיע משמשו של המגיד, וביקש בשם המגיד הק' שיפסיק מאמירת שיר השירים, כ' המגיד רוצה להירדם ולנוח לכבוד שבת, אולם אמירת שיר השירים של הרה"ק מקארלין מרעיש את עולמות העליונים, ומפריע לשנתו של המגיד, וסיים הרה"ק מרוזין: הביטו וראו שגב גדלותו של זקני המגיד הגדול, למרות ששיר השירים של רבי אהרן הגדול הרעיש עולמות העליונים, מכאן מקום שינתו של המגיד בערב שבת היתה חשובה עוד יותר בשמים!

עומק דברי תורתו

בספר מזקנים אתבונן מביא בשם הרה"ק הרמ"ח מסלאנים זי"ע, ששמע מרבי בערל זשיראנער ז"ל, ששמע מהרה"ק רבי דוד משה מטשורטקוב זי"ע, שפעם אחת באו ב' תלמידים לפני המגיד ממעזריטש זי"ע, ואמר להם שלוש עשרה דיבורים של תורה, אמרו: אילו לא באנו אלא בשביל

הרה"ק מרוזין זי"ע לסעודת מלוה מלכה, ולפתע פתח הרה"ק את חדרו שעל יד ביהמ"ד ונעמד בפתח, ואמר בזה"ל: 'דער בעל שם איז קיין כביכול נישט געווען, און דער זידע דער מגיד איז קיין בעל עגלה נישט געווען' (הבעש"ט לא היה הכביכול, וזקני המגיד לא היה בעל עגלה), ופעם אחת כשהתפלל הבעש"ט הקדוש זי"ע יצאה שפת טליתו מאבנטו ונגררה לארץ, ניגש המגיד והגביהו ותחבו באבנטו, ואחו אותו פחד נורא כ"כ עד שנתעלף והיה בסכנה, והוכרחו לעורר את הבעש"ט מדביקותו כדי להרגיעו.

ואח"כ הוסיף שוב ואמר: 'איך האב דאך אייך געזאגט,

אז דער בעל שם איז קיין כביכול נישט געווען, און דער זידע דער מגיד איז קיין בעל עגלה נישט געווען, פון דעסט וועגן, אז ער האט איין מאל אנגערימט אין דעם בגד פון דעם בעל שם האט ער געחא'לישט פון פחד, די גאנצע וועלט איז לבושים של הקב"ה, ווי דארף א מענטש מורא האבן ווען ער רירט זיך צו עפעס פון דעם וועלט' (הלא אמרתי לכם שהבעש"ט לא היה הכביכול, וזקני המגיד לא היה בעל עגלה, בכל זאת כשנגע בבגדו של הבעש"ט נתעלף מרוב פחד שאחזוהו, והרי כל העולם כולו הם לבושים של הקב"ה, א"כ כמה צריך האדם לפחד כאשר נוגע בדבר מן העולם).

זכותו הגדול יגן עלינו ועל כל ישראל אבי"ר

כס"ד

אתה זקוק לישועה? שירונים? רפואות? פרנסה?

האלמנות והיתומים בבית שמש הם התשובה לזה!
תשמח את לבבם של 720 נפשות של היתומים והאלמנות בעיר בית שמש
והקב"ה ישמח את שלך בכל מילי דמייבב

ארגון לחמי מרדכי

שעומד תחת נשיאות הגה"צ רבי מאיר איתמר רוזנבוים שליט"א

שולחים מדי שבת בשבתו חבילות גדולות של בשר, ודגים, חלות, דיפס, מזונות,
קוגלעך, ממתקים ומתנות עבור היתומים וכו' עד לפתח ביתם של

**720 נפשות של אלמנות ויתומים
בעיר בית שמש**

זכות חבילה
לאלמנה ויתומים לשנת
\$250

24 שעות במתן בסתר האט ליינ - 845-286-1007

או ע"י הקוויקפעי
3875090@gmail.com

או ע"י דאנרס פאונד OJC פלעטשער וכו' וכו'
LACHMEI MORDCHAI Tax I.D.# 87-1279722

אשריר בעולם הזה וטוב לך לעולם הבא